

Comunicat del president Artur Mas amb motiu del traspàs de l'actriu Anna Lizaran, creu de Sant Jordi.

Catalunya | 12-01-2013 | 14:31

Ens ha deixat Anna Lizaran i Merlos (Esparreguera, el Baix Llobregat, 1944-Barcelona, 2013), una de les més grans actrius que ha tingut el nostre país. Una mort que ens fa perdre a una persona vital, compromesa i generosa, que ha esdevingut una de les grans figures de l'escena artística de Catalunya, i una ambaixadora única del teatre i la cultura que es fa a casa nostra. En nom meu i del poble de Catalunya vull expressar el meu condol als seus familiars i amics, i a tot el teatre català, que avui està de dol per una pèrdua tant colpidora.

Sense ella, la trajectòria del teatre català, reconegut arreu del món, no hauria estat la que és. Ha interpretat el millor teatre català i internacional que s'ha produït aquí, amb directors com Fabià Puigserver, Lluís Pasqual i Sergi Belbel. Per a la història queda el fet que va protagonitzar l'obra en català més vista de la història, "Agost", dirigida per Belbel al Teatre Nacional de Catalunya. L'onada de sentiment i reconeixement que la seva pèrdua ha aixecat en el teatre i la societat catalanes n'és una prova.

La seva dilatada carrera artística ha estat sempre marcada per un caràcter passional i compromès amb el país i la nostra cultura. Després de començar fent "La Passió" a la seva vila natal, va ser una peça clau de la fundació del grup de teatre Els Comediants, el 1972 i, més tard, del Teatre Lliure, un dels pilars teatrals de Catalunya, i que per ella va ser "un teatre on m'han sortit totes les arrugues, els cabells blancs, se m'ha mort gent molt estimada, he conegut gent importantíssima... Casa meva". Catalunya li ha d'agrair les seves brillants interpretacions, però també aquest esperit de contribuir decisivament a crear un teatre més excel·lent.

Més de 40 anys de carrera artística

Després de fer "La Passió" a la seva Esparreguera natal, es va formar al Centre d'Estudis Experimentals de Barcelona i a l'Escola d'Interpretació de Jacques Lecoq de París. Va ser una de les fundadores del grup de teatre Els Comediants, el 1972, i del Teatre Lliure, el 1976, on va desenvolupar gran part de la seva carrera artística.

Al Lliure va treballar en obres com "L'hort dels cirerers", d'Anton P. Txèkhov; "Tot esperant Godot", de Samuel Beckett, una de les interpretacions més assolides de la seva carrera; "Lear o el

somni d'una actriu", basada en "El rei Lear" de Shakespeare; "Quartet", de H. Müller; "Les noces de Figaro", de C. Beaumarchais; "La bella Helena", de J. Offenbach / P. Hacks, o "Mahagony", de Bertold Brecht.

També ha interpretat papers rellevants en altres teatres catalans, amb obres com "Hamlet / La Tempestat", de Shakespeare; "Forasters", de Sergi Belbel, "Galatea", de Josep Maria de Sagarra o "Agost", de Tracy Letts. Va dirigir els muntatges "Arsènic i puntes de coixí", de J. Kesselring, i la sessió dedicada a Joan Margarit dins del cicle Paraula de poeta.

La seva carrera també ha traspassat a les pantalles de cinema i televisió, on ha participat en sèries com "Via Augusta", "L'un per l'altre", "La Mari", i "Porca misèria". En cinema, ha intervingut a "Herois", de Pau Freixas; "Morir o no", de Ventura Pons; "La primera noche de mi vida", de Miguel Albaladejo; "Actrius", de Ventura Pons; "La Celestina", de Gerardo Vera; "El perquè de tot plegat", de Ventura Pons; "Souvenir", de Rosa Vergès; "Tacones lejanos", de Pedro Almodóvar; "La teranyina", d'Antoni Verdaguer i "El vicari d'Olot", de Ventura Pons.

Ha estat aclamada per la crítica i pels espectadors i això li ha valgut ser reconeguda amb nombrosos premis, entre els quals destaquen: el Premi Margarida Xirgu (1982); el Premi Nacional de Teatre (1984); la Creu de Sant Jordi de la Generalitat de Catalunya (2000); el Premi de Teatre dels Premis Nacionals de Cultura de la Generalitat per la seva trajectòria (2003), i la Medalla del Treball President Macià (2008). També ha guanyat vuit premis Butaca, un Premi Max i un Premi Gaudí per les seves interpretacions.